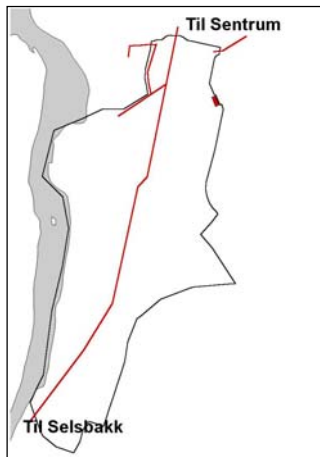
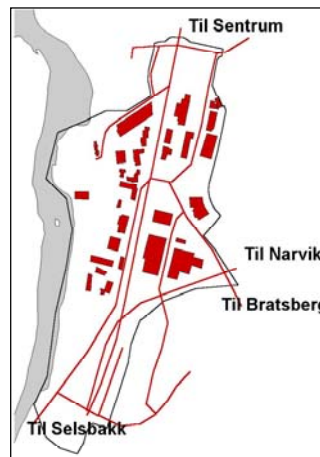

1. OMRÅDETS ROLLE I BYEN

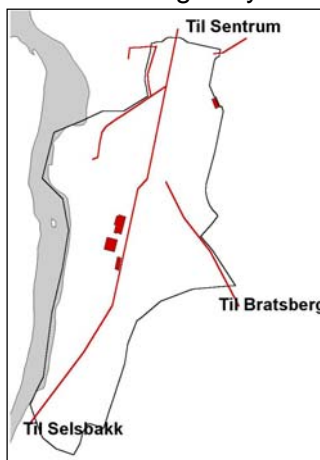

Spor i dag av bygg og veger er vist med rødt

Før 1900

Før første verdenskrig var området var en del av landsbygda i Strinda kommune. Spor av denne gårdsbebyggelsen er låven på Sorgenfri gård som i dag er studentboliger. Vegen til byen gikk via Valøyvegen til Klæbuveien. Størenbanen ble lagt over området i 1864. Etter at jernbanen ble omlagt i 1884 ble traseen brukt som veg til byen.

1900 - 1950

Sluppen gård lå like utenfor bygrensen, ble kjøpt av kommunen i 1918 og tatt i bruk til kommunal avfallsplass. Det ble bygget en stall og en "pudrettfabrikk" med svinemat-kokeri og torvstrølade, dvs et gjenbruks-anlegg. Disse bygningene står fremdeles. Etter krigen var området fortsatt preget av landsbygd, men med en del frittliggende boligbebyggelse som senere er fjernet. Det ble anlagt veg til Bratsberg. Tempebanen ble etablert på lokalt initiativ og ble brukt både til hesteveddeløp og motorcross.

1950 - 1975

I 60 -årene ble området regulert til industri, men det var opprinnelig var planlagt hageby her. Siviltforsvarets beredskapslager ble bygget ved Tempevegen i 1959. Fjellangergården med kontorer ble bygget i 1960, Trafikkselskapet etablerte seg på Sorgenfri i 1961 og Siemens i 62. Langs Sorgenfrivegen og Tempevegen ble det etablert ulike typer produksjons- og transportbedrifter. I 1966 ble Holtermanns veg utvidet og mange bolighus ble revet. Det hadde vært planer om å forlenge trikkesporet til Sluppen, men vegmyndighetene satte seg i mot og mente at vegen måtte reserveres for biler.

1975 - 2003

Ved Valøyvegen, vest for Tempevegen ble det bygget høye boligblokker i perioden mellom 1970 og 1990. Et av høyhusene inneholder kontorer, butikk, bensin-stasjon og annen service. Det ble anlagt turstier langs Nidelva nede i skråningen og oppe på brinken. I 1975 ble Kroppan bru tatt i bruk og Omkjøringsvegen ble utvidet til fire felt i 1980-åra. Rollen som "bilby" og gjennomfartsområde ble da forsterket; "et område der effektivitet og fremkommelighet hadde seiret over tanken om å lage plasser og rom der folk kunne oppholde seg" (Stugu 97).